Víctor Jara: vo?o kiu ne estingi?as

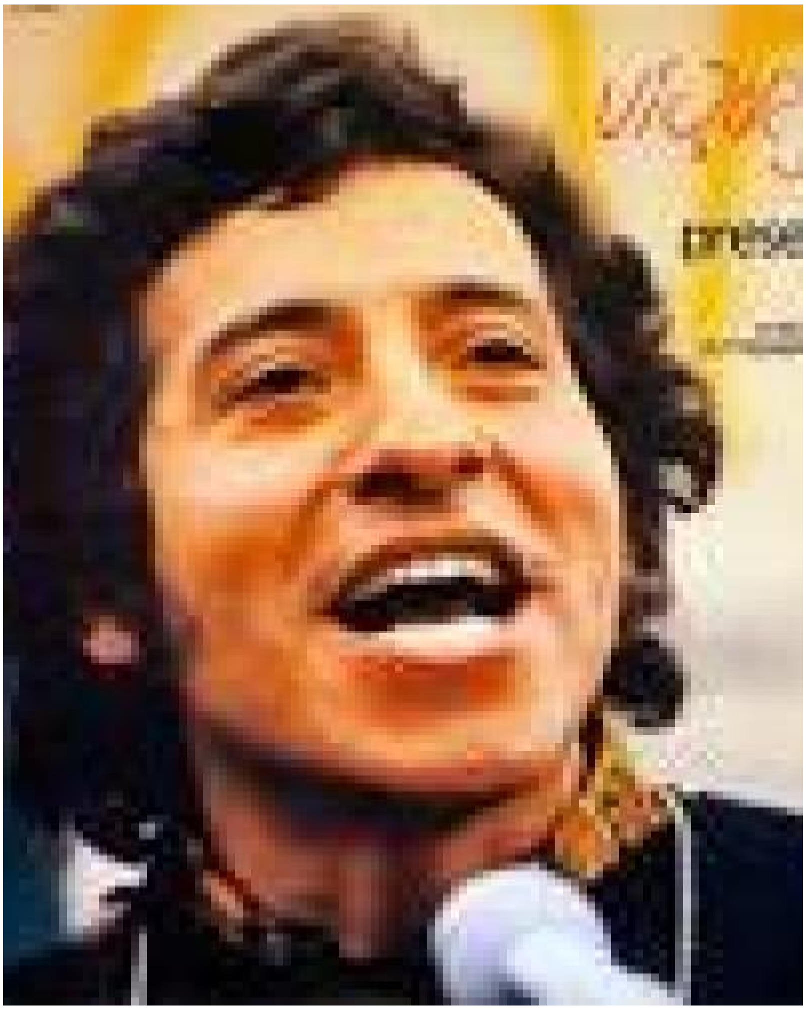

La poezio estas armilo ?ar?ita de futuro, asertis la hispana poeto Gabriel Celaya, kaj pro tio multaj el ili mortis,, sed postlasis sian vo?on kiel batalarmilo.

La ?iliano Víctor Jara vivis kaj mortis pro tio ke lia vo?o da?re denuncis la malbona?ojn en sia lando kaj en la tuta latinamerika regiono. Lia vivo estis signita de politika aktivismo, la muziko kaj poezio, la instrua laboro en la universitato kaj la ani?o al la ?ilia komunista partio.

La 16-an de septembro d e la jaro 1973 li estis murdita, unue torturita. La 11-an de septembro, kune kun aliaj 5 mil personoj li estis malliberigita en la tiama monumenta stadiono de ?ilio flanke de la diktaturo de Augusto Pinochet.

Per sia poemo *Ni estas kvin mil*, kiuj estis liaj lastaj versoj, li rakontis tiun dramon: Kanzono fu?a naski?as/kiam al horor´ mi kantas/horor´kiun mi travivas/ Hororo, kiam mi mortas/…

Oni rakontas ke la fa?istoj rompis liajn manojn kaj langon, precize ?ar kelkajn monatojn anta?e li esprimis sian esperon pri la kanzono kaj la estonteco de Latinameriko.

Lia vo?o jam anta?e kantis la faman kanzonon A desalambrar kiu denuncas la latifundiojn en ?ilio, kiu senigis la kamparanon je rajto al la tero. Li anka? kantis aliajn protestkanzonojn kiel La Murego a? Mi memoras vin Amanda.

La vo?o de Víctor Jara, post 46-jaroj de lia murdo, da?re vivas en la ?iutagaj bataloj pro la nuntempo kaj estonteco de Latinameriko, kiu konstante alfrontas la defion labori por pli justa, sendiskriminacia, paca kaj inkluziva mondo.

---

https://www.radiohc.cu/index.php/eo/especiales/exclusivas/202198-victor-jara-voco-kiu-ne-estingigas

Radio Habana Cuba